

شؤون - شیوع

شؤون:

جایگاه اجتماعی فرد.

شؤون عرفی:

جایگاه اجتماعی فرد در نظر عرف

شاخص:

نمودار

میله و مانند آن که برای تعیین وقت ظهر در زمین نصب می کنند.

شاد:

نادر

شاذروان:

بخش پائینی دیوار کعبه

شارب:

سبیل، موی بالای لب

شارع عام:

محل عبور و مرور مردم

شارع مقدس:

بنیان گذار شریعت (خدا و پیامبر اکرم «صلی الله علیه وآله وسلم»).

شاکي:

کسی که از دست دیگری به یکی از مقامات رسمی شکایت می کند.

شاهد:

گواه

شِبْر:

وجب.

شبهه:

اشتباه، شک و تردید در امری

شبهه:

شبهه محصوره: شبهه ای که موارد مشکوک در آن اندک باشد.

شبهه غیر محصوره: شبهه ای که موارد مشکوک در آن زیاد باشد به حدی که عرف به احتمال خطر در آن اعتنا نکند.

شبهه موضوعیه: شبهه ای که در موضوع یک حکم ایجاد می شود مانند اینکه می دانیم شراب حرام است اما نمی دانیم این لیوان، آب است یا شراب.

شبهه حکمیه: شبهه ای که در حکم شرعی ایجاد می شود؛ مانند اینکه ندانیم دعا کردن در هنگام رؤیت هلال واجب است یا نه؟

شبهه مصداقیه: شبهه ای که ناشی از جهل به مصداق باشد مانند این که اکرام عالم واجب است و نمی دانیم زید عالم است یا نه.

شبهه مفهومیه: شبهه ای که ناشی از جهل به مفهوم است مانند این که نمی دانیم معنای غنا چیست.

شتم:

نسبت ناروا، فحش

شرائط ذمه:

شرایطی که اگر اهل کتاب در بلاد مسلمین به آنها عمل کنند، جان و مالشان در پناه حکومت اسلامی مصون است.

شرط ابتدائی:

تعهدی که در ضمن عقد نباشد و شخص بطور یکطرفه خود را به آن ملزم کند.

شرط فعل یا ترک:

شرطی است که به موجب آن، مشروط علیه متعهد به انجام یا ترک عملی شود.

شرط نتیجه:

شرطی که در آن، حصول نتیجه یک اعتبار مانند وکالت یا مالکیت تعهد شده است.

شرکت:

مالک شدن چند نفر، نسبت به یک چیز به صورت مشاع.

شعائر:

عبادت های آشکار و دسته جمعی.

شعبده:

تردستی، چشم بندی.

شعبده بازی: عملی که در اثر حرکات سریع دست؛ بیننده به اشتباه می افتد.

شَفَع (نماز شفع):

یکی از دو رکعت های نماز شب که معمولا پس از ۸ رکعت نافله شب و پیش از یک رکعت نماز وتر خوانده می شود.

شُفَعه:

حقی است برای یکی از دو شریک - در صورتی که شریک دیگر سهم خود را به شخص سوم فروخته باشد - که تواند سهم فروخته شده به شخص سوم را با پرداخت قیمت آن به ملکیت خود درآورد.

شَفِیع.

شریک.

صاحب حق شُفَعه.

شَفَق:

سرخی [که هنگام غروب] در جانب مغرب حادث می شود.

شک:

به معنای تردید میان دو یا چند چیز به طور مساوی است به گونه ای که هیچ یک بر دیگری ترجیح ندارد و اگر یک طرف بر دیگری رجحان و مزیتی داشته باشد، طرف برتر، «ظن» (گمان) و طرف

ضعیف تر «وهم» نامیده می شود.

شک در بقاء:

شک در استمرار یک امر ؛ مانند اینکه شک دارد وضویی که گرفته، باطل است یا نه؟

شک در حدوث:

شک در انجام کاری در گذشته ؛ مانند اینکه شک دارد وضو گرفته است یا نه؟

شک در موضوع:

رجوع کنید به: شبهه موضوعیه

شهادت:

کشته شدن در راه خدا.

گواهی دادن.

شهادت ثانیه (در نماز):

شهادت به رسالت پیامبر خاتم (ص).

شهادت ثالثه (در نماز):

شهادت به ولایت امیرالمؤمنین (ع).

شهادتین:

شهادت به یگانگی الله و رسالت رسول الله «صلی الله علیه وآله وسلم».

شهرت:

مشهور شدن

شهرت فتوایی:

مشهور بودن فتوای فقها در یک مسأله معین

شهوت:

خواهش نفس، میل جنسی

شهید:

کسی که در جهاد به همراه امام معصوم (علیه السلام) یا نایبش، در حین درگیری و نبرد کشته شود.

شَوَط:

یک بار گردش به دور کعبه یا رفتن بین صفا و مروه.

شیر بهاء:

مالی که شوهر در موقع عقد ازدواج (علاوه بر مهر) به اولیای زن پرداخت می کند.

شیر کامل:

شیر خوردن طفل با شرایط خاص که موجب محرم شدن است.

شیعه:

کسانی که معتقد به امامت و خلافت بلا فصل حضرت علی (علیه السلام) هستند.

شیوع:

رواج یافتن، پراکنده شدن.